

[Ole Thomsen]

met, og hvorledes man i det hele taget kan klare afviklingen af denne ordning og de aftaler, der er indgået med tjenestemændene.

Jeg skal konkludere kort og klart, at socialdemokratiet afviser forslaget.

Ivar Hansen (V):

I venstre er vi enige i intentionerne og det princip, man gerne vil have fastslået med dette forslag, og den hensigt, man har med det. Men når det er sagt, må jeg tilføje, at det beslutningsforslag, der foreligger her, ikke er et egnet grundlag at træffe beslutninger på. Det er jo rigtigt, som finansministeren allerede har sagt, at offentlige og halvoffentlige virksomheder i forvejen et stykke vej er organiseret som koncessionerede eller selvejende institutioner eller virksomheder, og vi må også erkende, at offentlige virksomheder har en række opgaver at løse, som betyder, at man ikke kan drive offentlige virksomheder alene ud fra rationelle forretningsmæssige hensyn.

Men det er klart, at der er indbygget en stivhed i styringen af de offentlige virksomheder, og at det er en sag, der burde angribes med henblik på at få mere mobilitet, mere slagkraft, mere nytænkning ind i styringen af en række offentlige virksomheder.

Man kan bruge en statsvirksomhed som DSB som eksempel. Det er en trafikvirksomhed, der kræver, at man er i stand til at omstille sig hurtigt, træffe hurtige beslutninger og eventuelt sætte ind på nye områder, afhængigt af hvordan trafikken udvikler sig. Men alligevel er det jo en virksomhed, der er styret over de årlige finanslovbevillinger. Det er en virksomhed, der ikke selv er herre over fastsættelsen af taksterne. Det styres jo i sagens natur også her fra huset, og den indtægt, DSB har, går ikke i virksomhedens egen kasse, men går direkte ned i statskassen. Det giver naturligvis en række problemer med hensyn til styring og mobiliteten, som det kunne være interessant at få ændret. Men samtidig har DSB jo en række opgaver, som folketinget pålægger denne virksomhed: man skal drive trafik på områder, hvor det måske i virkeligheden ikke er samfundsøkonomisk rentabelt, i de tyndt befolkede områder eksempelvis. Det betyder, at sagen ikke er så enkel som så; man kan ikke fuldt ud anlægge forretningsmæssige, rationelle synspunkter på dette område.

Som jeg sagde indledningsvis, er venstre i princippet interesseret og enig i de intentioner, der ligger i dette forslag, men vi siger samtidig, at det, som det er udarbejdet her, er aldeles ufyldestgørende som grundlag for at træffe beslutninger. Derfor vil vi i venstres folketingsgruppe sætte et udvalgsarbejde i gang for at få et bedre grundlag at træffe beslutninger på med henblik på et politisk initiativ, som kunne føre til, at en række offentlige virksomheder blev tilført mere mobilitet, mere slagkraft og mere dynamik, som passer til et moderne samfunds vilkår, naturligvis under hensyntagen til, at man med den ene hånd gerne vil give noget mere frihed og noget mere ansvar til de offentlige virksomheders ledelse og hele struktur, men at vi på den anden side jo ikke helt kan give fra os den mulighed for økonomisk styring, man ud fra en samfundsøkonomisk betragtning naturligvis må have over for de offentlige virksomheders aktivitet.

Niels Andersen (KF):

Da dette forslag sidst var til behandling i april sidste år, led det efter min opfattelse en krank skæbne, og jeg kan forstå på den socialdemokratiske ordfører, hr. Ole Thomsen, at man ikke er, om jeg må sige, ventligere stemt denne gang.

Jeg skal ikke gentage, hvad jeg sagde sidst, men kun opsummere, at det konservative folkeparti er tilhænger af, at det frie initiativ skal nyde fremme i så vid udstrækning som muligt. Jeg pegede sidste år bl. a. på de koncessionerede elselskaber, som jeg mener er et godt eksempel på, at det offentlige og private initiativ kan gå hånd i hånd med hinanden, således at der kan komme noget fornuftigt økonomisk ud af det.

Vi kan hver for sig nævne eksempler på, at så snart staten lægger sin klamme hånd på en virksomhed, går det i mange tilfælde ud over den økonomiske stabilitet, medfører dårlig service og forhindrer den fleksibilitet, som nu engang skal til i en moderne virksomhed. Stive bevillingssystemer har vi levet med alt for længe, og er der tale om overskridelser, forfladiges ansvaret for misligholdelserne ud i den blå luft.

I forbindelse med de store overskridelser i postvæsenet udtalte ministeren for offentlige arbejder, hr. Risgaard Knudsen, at der skal